

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.364 van 24 juni 2002
in de zaak A. 119.052/IX-3284.**

In zake : Eddy HEYVAERT,
wonende te BUGGENHOUT,
Bosdreef 4, bus 1

tegen :

BELGACOM,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. DE SCHRIJVER en D. CORNELIS,
kantoor houdende te GENT,
Baarledorpstraat 93.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eddy HEYVAERT op 20 april 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van BELGACOM van 11 februari 2002 om de aan hem toegekende evaluatievermelding "1" te behouden en van de daaropvolgende beslissing van BELGACOM van 21 februari 2002 om hem te ontslaan met ingang van 1 maart 2002;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker bekleedde op het ogenblik van de bestreden beslissingen de functie van adjunct-technicus bij BELGACOM.

Vanaf 1996 worden de personeelsleden jaarlijks geëvalueerd. Deze evaluatie wordt uitgedrukt in een cijfer gaande van "5 -buitengewone performativiteit" tot "1 - duidelijk onvoldoende performativiteit".

Voor de jaren 1996 en 1997 krijgt verzoeker telkens de eindvermelding "2 - te verbeteren performativiteit".

Voor de periode 1997-1998 wordt hem de vermelding "1" toegekend.

1.2. In de loop van de evaluatieperiode 1998-1999 werkt verzoeker onder verschillende hiërarchische chefs.

Op 1 december 1998 maakt zijn hiërarchische chef voor de periode 1 juni 1998 - 17 november 1998 een tussentijdse evaluatie op. Hij kent verzoeker de evaluatievermelding "1" toe. Hij vermeldt daarin dat verzoeker enige tijd in Antwerpen heeft gewerkt aan het scan and search-project waarbij hij louter materieel werk moest doen, dat men er behoorlijk positief was over zijn prestaties maar dat de Human Resources-manager er zijn vertrek toch heeft bespoedigd wegens niet aanpassen in de organisatie.

Op 21 mei 1999 wordt hij gestraft met een berisping omdat hij op zeer korte tijd 7 opmerkingen en aanmaningen tot verbetering van fouten met betrekking tot zijn werk heeft gekregen zonder dat er enige verbetering optreedt en

omwille van zijn onprofessioneel en ongehoord gedrag dat al geleid heeft tot vijf vragen tot verantwoording.

In de loop van 1999 worden er ook verscheidene ongunstige inschrijvingen gedaan op zijn evaluatiefiche die steeds betrekking hebben op de slechte kwaliteit van verzoekers werk. Daarnaast worden ook zes vragen en antwoorden vermeld en een berisping.

Als gevolg van dit alles kent zijn directe chef hem op 2 augustus 1999 de eindevaluatie "1" toe.

1.3. Verzoeker gaat niet akkoord en gaat op 3 augustus 1999 in beroep bij de hiërarchische overste van de evaluator.

Hij vermeldt onder meer dat zijn tussentijdse evaluatie te Antwerpen ontbreekt.

De hiërarchische overste van de evaluator vraagt die tussentijdse evaluatie op, waarop hem op 24 augustus 1999 een verslag wordt overgemaakt betreffende het werk dat verzoeker te Antwerpen presteerde in de periode augustus tot november 1998. Verzoekers presteren wordt als probleemloos bestempeld.

Op 25 augustus 1999 beslist de hiërarchische overste van de evaluator om aan verzoeker eveneens de eindvermelding "1" toe te kennen.

1.4. Verzoeker tekent op 25 augustus 1999 beroep aan bij de raad van beroep. Deze adviseert op 18 oktober 1999 met zeven stemmen tegen drie dat de toegekende evaluatievermelding verantwoord is. Dit advies is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat de Raad, na kennisneming van het ter zake voorgelegde evaluatiedossier en na het aanhoren van de beide partijen, overtuigd is van de aangehaalde tekortkomingen.

Overwegende dat de ter zitting aangebrachte elementen ter verdediging door de Raad als niet zwaarwichtig genoeg worden beschouwd om de toegekende evaluatievermelding te wijzigen".

1.5. Bij besluit van 3 november 1999 van de PME - Director - Human Resources Management van BELGACOM wordt verzoeker ambtshalve ontslagen met toepassing van artikel 144, § 1, van het administratief personeelsstatuut van BELGACOM krachtens hetwelk de toekenning voor een tweede opeenvolgende keer van een evaluatievermelding "1" aanleiding geeft tot definitieve ambtsneerlegging.

1.6. Bij aangetekend schrijven van 4 november 1999 deelt de griffier van de raad van beroep aan verzoeker mee dat de raad een ongunstig advies heeft uitgebracht, dat bijgevolg, overeenkomstig artikel 132, tweede lid, van het administratief personeelsstatuut van BELGACOM de betwiste beslissing behouden blijft en dat verzoeker met toepassing van artikel 144, § 1, van het administratief personeelsstatuut van BELGACOM tengevolge van een tweede opeenvolgende toekenning van een eindvermelding "1" ambtshalve wordt ontslagen. Hij zendt verzoeker een afschrift zowel van het proces-verbaal van de zitting van de raad van beroep als van het ontslagbesluit.

1.7. Dit ontslagbesluit van 3 november 1999 wordt eerst geschorst en daarna vernietigd door de Raad van State. Dientengevolge wordt verzoeker terug in dienst genomen door de verwerende partij.

1.8. Op 11 februari 2002 neemt de N+3 de eindbeslissing over verzoekers evaluatie. Hij handhaaft de toegekende evaluatievermelding "1". Hij deelt zijn beslissing met een aangetekend schrijven van dezelfde datum mee aan verzoeker.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.9. Bij beslissing van 21 februari 2002 wordt verzoeker met ingang van 1 maart 2002 ontslagen in toepassing van artikel 144, § 1, 3^a), van het administratief personeelsstatuut van Belgacom, omdat hem voor een tweede opeenvolgende keer de evaluatievermelding "1" is toegekend.

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde dat verzoeker in een eerste middel aanvoert dat in strijd met de bepalingen van artikel

93, § 2, van het administratief personeelsstatuut van BELGACOM er geen tussentijds evaluatiedocument werd opgemaakt toen hij van Brussel werd gedetacheerd naar Antwerpen en toen hij van Antwerpen terugging naar Brussel; dat de evaluatie die op 1 december 1998 door zijn overste werd opgemaakt ten onrechte ook betrekking heeft op de periode toen verzoeker naar Antwerpen was gedetacheerd; dat het ook strijdt met artikel 93, § 1, dat die overste aan verzoeker een vermelding “1” heeft toegekend zonder dat hij ook maar één negatief punt op zijn evaluatiefiche had ingevuld, dat op die fiche alleen vermeldingen staan die betrekking hebben op de periode dat verzoeker heeft gewerkt voor een andere hiërarchische overste;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat er wel degelijk een tussentijds evaluatieverslag is opgesteld voor de periode toen verzoeker naar Antwerpen was gedetacheerd maar dat dit document is zoekgeraakt; dat wanneer gewezen is op het ontbreken van een tussentijds evaluatieverslag, onmiddellijk contact is opgenomen met de bevoegde overste die een weergave van de inhoud van de oorspronkelijke tussentijdse evaluatie heeft bezorgd; dat met betrekking tot de kritiek van verzoeker dat geen enkele negatieve inschrijving op zijn evaluatiefiche is aangebracht de verwerende partij antwoordt dat het model van de evaluatiefiche niet is bepaald en dat het alleen vereist is dat de gunstige of ongunstige feiten die van aard zijn de evaluatie te beïnvloeden aan de betrokkene worden meegedeeld, waarbij het zonder belang is onder welke vorm dit gebeurt; dat verzoeker te dezen niet kan ontkennen dat hij tijdig en uitvoerig op de hoogte werd gesteld van de feiten en elementen die uiteindelijk tot de tweede opeenvolgende eindevaluatie “1” hebben geleid;

2.1.3. Overwegende dat artikel 93, § 2, laatste lid, van het administratief personeelsstatuut van BELGACOM als volgt luidt :

“Wanneer een statutair personeelslid, in de loop van de referentieperiode, verandert van overheid, zoals naargelang van het geval beoogd in het eerste of tweede lid, maakt de vorige overheid een evaluatiedocument op voor het gedeelte van de referentieperiode die hem aanbelangt. Hij zendt dit samen met de evaluatiefiche van de belanghebbende naar de nieuwe overheid. Met dit evaluatiedocument wordt rekening gehouden bij het opmaken van het voorstel tot evaluatievermelding bedoeld in het eerste lid”;

dat formaliteiten niet dienen vervuld te worden omwille van de formaliteiten op zich maar omwille van het doel dat zij dienen; dat bijgevolg het niet naleven van een vormvoorschrift slechts de onregelmatigheid van de beslissing tot gevolg kan

hebben indien de beslissing zelf erdoor is beïnvloed; dat met het opstellen van tussentijdse evaluaties het de bedoeling is er voor te zorgen dat de eindevaluatie, dewelke wordt opgemaakt door de hiërarchische chef die de betrokkene op dat moment onder zich heeft, mede kan steunen op de evaluaties opgesteld door de chefs die de betrokkene effectief onder zich hebben gehad gedurende bepaalde periodes van het referentiejaar; dat te dezen uit de feitelijke gegevens van de zaak voldoende blijkt dat op het ogenblik dat de tussentijdse evaluatie is opgemaakt, de evaluator toch kennis had van de wijze waarop verzoeker in Antwerpen werd beoordeeld en dit ook in zijn evaluatie heeft betrokken aangezien hij vermeldt dat men in Antwerpen behoorlijk positief was over verzoekers prestaties wat overeenkomt met wat nadien schriftelijk werd meegedeeld; dat ingevolge verzoekers opmerking een tussentijdse evaluatie is opgevraagd en dat niet ingezien wordt dat er niet gewacht is op die opgevraagde tussentijdse evaluatie om te beslissen; dat bijgevolg de wijze waarop verzoekers werk te Antwerpen werd beoordeeld gekend was door degene die de eindevaluatie toekende en dat het doel van die tussentijdse evaluaties, namelijk dat de eindevaluatie zou steunen op beoordelingen van de chefs die de betrokkene onder zich hebben gehad in de loop van het referentiejaar, is bereikt ook al zou dit niet volstrekt onder de voorgeschreven vorm zijn gebeurd; dat de omstandigheid dat de evaluator in zijn tussentijdse evaluatie de evaluatie “1” heeft gegeven terwijl er geen feiten zijn ingeschreven op verzoekers evaluatiefiche om die beoordeling te ondersteunen en dat dit mogelijk niet in overeenstemming is met de voorschriften van artikel 93, § 1, van voornoemd personeelsstatuut, niet er aan in de weg staat dat niet wordt betwist dat de opsomming die van verzoekers zwakke punten wordt gemaakt niet zou overeenstemmen met de werkelijkheid; dat het middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert dat er geen deugdelijke motieven zijn om de hem toegekende evaluatievermelding te verantwoorden; dat hij hierbij uiteenzet dat uit het feit dat het eerste tussentijdse verslag negatief was hoewel er geen inschrijvingen waren op zijn evaluatiefiche en uit het feit dat een evaluator zich klaarblijkelijk door deze eerste tussentijdse evaluatie heeft laten leiden voor haar eindevaluatie, blijkt dat deze niet steunt op ware feiten maar veeleer op de subjectieve gevoelens van de evaluatoren ten zijnen opzichte; dat zulks volgens hem ook blijkt uit het feit dat zijn hiërarchische overste in Antwerpen, die als buitenstaander als een meer objectief beoordelaar kan bestempeld worden, wel tevreden was over zijn prestaties;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota verwijst naar de inschrijvingen die op verzoekers evaluatiefiche werden aangebracht en naar de motivering van de evaluaties; dat volgens haar de positieve evaluatie van de kortstondige detachering naar Antwerpen, die bovendien betrekking had op niet vergelijkbare taken, geen afbreuk kan doen aan de ernstige tekortkomingen die verzoeker vertoonde bij het uitvoeren van zijn normale taken en dat ook de raad van beroep van oordeel is geweest dat de tekortkomingen bewezen waren;

2.2.3. Overwegende dat in de evaluatie van 25 januari 1999, aan verzoeker ter kennis gebracht op 2 februari 1999, hem wordt verweten dat hij verstrooid en slordig werkt, dat hij zijn werk niet kan organiseren, dat hij geen belangstelling heeft om zich verder te bekwamen en geen initiatief neemt, dat hij onbeleefd is, de collega's lastig valt en geen zin heeft voor orde en nauwkeurigheid en dat door het feit dat zijn werk voortdurend moet worden gecontroleerd hij zijn dienst nog meer werk bezorgt; dat op zijn evaluatiefiche in de loop van de daarop volgende maanden een hele reeks tekortkomingen aangetekend worden die in globo te maken hebben met de slechte kwaliteit van zijn werk: zeer veel fouten die door hem vaak ook slecht worden verbeterd, de noodzaak om hem voortdurend het werk te moeten uitleggen en het te moeten controleren zonder dat dit enige verbetering tot gevolg heeft; dat hem op 21 mei 1999 een berisping wordt opgelegd die steunt op de volgende overwegingen :

“Mr. Heyvaert heeft op zeer korte tijd 7 opmerkingen en aanmaningen tot verbetering gekregen in verband met fouten en vergissingen over zijn werk. Ondanks grote inspanningen van zijn chef en collega's om hem met zijn werk te helpen, is er geen verbetering merkbaar. Herhaaldelijke gedetailleerde controles door zijn chef zijn nodig, wat veel overbodige tijd en inspanning vergt. Verder is het gedrag van betrokkene onprofessioneel en ongehoord met als gevolg reeds 5x vraag en antwoord sinds begin dit jaar”;

dat voornoemde feitelijke gegevens de evaluaties ondersteunen die nadien over verzoeker zijn uitgebracht; dat die feitelijke elementen geen loutere appreciatie van verzoekers oversten zijn, maar hun steun vinden in verklaringen van zijn eigen collega's; dat ook de raad van beroep de aangehaalde tekortkomingen als bewezen heeft beschouwd en dat indien verzoeker beweert dat de evaluatie niet steunt “op ware feiten” hij evenwel geen enkel element aanbrengt dat zou toelaten de feitelijke juistheid van de feiten die op zijn evaluatiefiche werden opgetekend in vraag te stellen; dat ook dit middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsverplichting doordat de beslissing tot ontslag gemotiveerd wordt door te verwijzen naar de tweede opeenvolgende evaluatie "1" die volgens hem onregelmatig is en derhalve geen deugdelijke grondslag kan zijn voor de beslissing tot ontslag;

2.3.2. Overwegende dat aangezien het eerste en het tweede middel niet ernstig zijn bevonden het derde middel ook alle ernst ontbeert;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 2000 en twee, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.